

Equipo artístico

Coreografía e dirección
Asistente de dirección e coreografía
Asistente e repetidor

Bailaríns

Maruxa Salas
Erick Patrith Jimenez
Igor Goyena

María Pilar Abaurrea
Pablo Aradillas
Lorena Ballesteros
Elena Conesa
Alexis Fernández (Maca)
Carmela García
Miguel Ángel Llorenz
Kirenia Martínez
Cristina Miralles
Gustavo Muñiz
Amparo Novas
Matilde Pedreira
Ana Beatriz Pérez
Caterina Varela
Iván Villar

Música e espazo sonoro
Espazo escénico e iluminación
Vestuario
Pezas audiovisuais
Deseño gráfico
Fotografía

Berrogüetto
Baltasar Patiño
Ruth D. Pereira
Adriana Domínguez
Signum Deseño
Ovidio Aldegunde

centro
coreográfico
galego

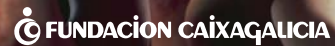

Colabora:

IGAEM

instituto galego
das artes escénicas
e musicais

VACUO

DE MARUXA SALAS

centro coreográfico galego

XUNTA DE GALICIA

VACUO

Primeira produción propia do Centro Coreográfico Galego

Vacuo é unha metáfora... a natureza, a nosa alma e cada un de nós mesmos.

Existimos pero non vivimos. Delimitamos o noso espazo con medos, preocupacións, prexuízos que enlodan e tinguen de negro, que nos privan de ver máis aló... non temos tempo na nosa vida cotiá de escoitar e gozar do son da chuvia, esquecemos a súa importancia física e espiritual...

Presentamos un espazo *Vacuo* que propón unha arte de vivir, non como unha explicación senón como comprensión, entendemento, concienciación... un xeito de rexeneración, de reformulación da vida, do presente, con matices e cores sen deixar que o agora se enturbe e mude en escuridade.

Sorprendentemente hoxe a natureza perde cor. Non será esta un espello da nosa alma? un modo de reflectir o noso presente máis inmediato?

A resposta está en nós mesmos, no noso propio *Vacuo*, un espazo onde hai cores, a túa cor, a da túa vida, lugar de renovación e comunicación, onde a inmensidade da natureza se pode contemplar, vivir, bailar e gozar.

Maruxa Salas

Vacuo é unha fábula sobre os incendios forestais, unha viaxe ao centro das nosas árbores interiores, un espectáculo para gozarmos cos sentidos e co cerebro. Ante os nosos ollos, a montaxe desprega a rede de sentimentos que o lume deixou en nós hai uns poucos meses, desde a sorpresa ao arrepío ou á vinganza. Porén, *Vacuo* pretende asemade trasladar o atentado ecolóxico ao interior de cadaquén. O xeito de vida actual, coas súas présas, o seu ruído, os seus escuros intereses materiais (os mesmos que están detrás dos incendios provocados) tamén estaría a nos converter en paisaxes ermos. Igual que as fragas, reducidas a cinzas, o noso interior esmorece. Habitamos espazos limitados, onde os nosos corpos berran a gritos sen que ninguén os atenda. O mundo que arde é un lugar inhóspito e baleiro. Só cara á fin da montaxe, cando chove, Galiza volve ser: baixo a forma de bágoas ou pingas de chuvia, a auga crea e libera. Porque a auga racha coa nosa soidade, transporta as riquezas e fecunda, porque é quen de atravesar unha terra devastada. O mesmo que o lume, a auga tamén ten a súa poética, os seus ciclos; ten momentos de enchente e de seca. Coa auga retornará a vida, talvez, e atoparemos unha posíbel rexeneración.

Maruxa Salas dá forma á primeira produción propia do Centro Coreográfico Galego cunha proposta atrevida, que usa a linguaxe do baile para construír unha auténtica alegación sobre un problema actual, demostrando así que a danza non

é necesariamente unha arte de elite, inaccesíbel para persoas non iniciadas ou carente de conexións coa realidade. As bailarínas e os bailaríns, xentes de moi diferente formación, poñen todos os recursos da súa técnica ao servizo dunha metáfora. E resulta. As pantallas que reproducen escenas filmadas, os exercicios de chan, a ausencia dunha sincronía absoluta nos movementos falan dunha concepción ben actual do baile. Porén, en medio de tanta vangarda, a música de Berrogüetto, adaptada para a ocasión, vincúlanos a unha terra e un momento histórico determinados e evitan o risco de que a mensaxe se faga tan transcendente que non nos toque. A voz cálida de Guadi Galego, máis unha vez, envolve e tece os camiños da tradición cos da modernidade. O resultado é *Vacuo*, unha metáfora bailada.

Teresa Moure

Equipo técnico

Técnico de iluminación
Técnico de son
Técnico de audiovisual
Encargado de talleres
Tremoias

Perruquería
Xastras

Pianista
Profesoras de ballet

Produción
Distribución
Prensa

Jesús R. Arias
Hugo Peñamaría
Diego Villar
Pablo Seoane
Antonio Mallo "Toti"
Eduardo Canedo
María Barreiro
Maruja Reimúndez
Cristina Cordido
Gelines Martínez Blanco
Clotilde Vaello
Roberto Beceiro
Pilar Peña
Beatriz Ponlla
Belén Vázquez
Carme Varela
Víctor López Carbajales
Ana Rosales
Ana Miragaya

Centro Coreográfico Galego

Coordinadora
Produción
Secretaría de dirección
Axudante de produción

Natalia Balseiro
Marcos Viéitez
Mª Luisa Vilaríño
María Casar

Agradecementos: Suso Vaamonde, Xosé Lois Romero, Mar García, Armando Martén, Minas Campomarzo, María Luisa, Ramón Castro Barral, PALEXCO